

“Uluslararası Sözleşmelerde Kadın” Konulu Sunum Tutanağı

Ülkemizde aileye ilişkin çok ciddi sorunlar yaşıyoruz. Bu sorunların ilerleyen günlerde, aylarda, yıllarda daha da artacağını tahmin ediyoruz. Çünkü bu sorunları var eden /pekiştiren çeşitli kanuni mevzuatlarla yönetiliyoruz.

Öncelikle şurayı ifade edeyim; bugün karşımızda gördüğümüz ve sorun olarak adlandırdığımız, şeylerin bir semptom olduğunun farkında olmalıyız, sorunlarla semptomlar arasında bir ayırım yapmalıyız. Bugün adına alkol, kumar bağımlılığı, internet bağımlılığı, boşanma sosyal medya bağımlılığı, uyuşturucu ve madde bağımlılığı dediğimiz bunların her birinin bir semptom olduğunun, bir sorun olmadığını farkında olmalıyız.

Semptomlar bir sorunun yansımasıdır ama biz çoğu zaman bunları karıştırıyoruz. Semptomlara da sorun ismini veriyoruz. Hâlbuki semptomlar sadece bir belirtidir, bir sorunu işaret eder.

Semptomları iyileştirmeniz sorunu ortadan kaldırdığınızı göstermez ve pek çok kişi semptomlar görünür olduğu için o belirtilere/semptomlara odaklanır ve onları yok etmeye çalışır.

Hâlbuki sorunlara inmeden/çözmeden, sorunlarla hesaplaşmadan semptomlara dönük atacağımız adımlar iki ihtimalden birisine yol açar;

Birincisi sorunu daha da derinleştirebilir, çünkü doğru bir teşhis yapmamışızdır. Doğru bir teşhis yapmadığımız takdirde semptoma ilişkin yapacağımız müdahaleler sorunu derinleştirebilir.

İkincisi, daha iyimser bir sonuç semptomu giderebiliriz ve bu bizim sorunu çözdüğümüz zannına kapılmamıza yol açar fakat semptom bir başka yerden patlak verir.

Örneğin, benim kolumda bir yara çıktı, bu yara bir semptomdur. Sorun karaciğerdeki bir yağlanmadan ya da hepatit B virüsünden kaynaklanabilir. Eğer bu semptomu giderirsem iç organlarda ya da dış bir başka organda semptom yeniden ortaya çıkabilir. Dolayısıyla bizim somut olarak adlandırdığımız pek çok şeyin bir semptom/belirti olduğunun altını çizmek istiyorum.

Peki, sorun nedir? Sorun dünya görüşüyle ve değerlerle alakalıdır. Biz bugün kadın, aile, gençlik sorununu konuşuyoruz ama aslında fakirlik, gelir dağılımında eşitsizlik, şehirleşme göç vb. merkezi

gözükmeyen birbiriyle çok alakalı sorunları da ekleyebiliriz. Bunlar belirli temel değerlerden kaynaklanan sorunlardır, semptomlardır, belirtilerdir.

Sorunun kaynağını konuşmak gerçekten çok vakit alıcı bir mevzu. Çünkü ben sorunun temeline inmeye çalışırken pek çok farklı alanla karşılaşıyorum. Ama şuna bağlayabiliriz bunu, 20. yy başlarında İslam dünyasının siyasal birliğinin dağılmasıyla birlikte modern dünya görüşünün liberalizmin, neo-liberalizmin ve kapitalist değerlerin öncelikle batıyı sonra bütün coğrafyaları kuşatmasıyla birlikte yaşanan bir problemle karşı karşıyayız.

Bugün bu problemin çok özel bir alanıyla ilgileneceğiz. Bunlar; **uluslararası metinler, sözleşmeler**. Uluslararası sözleşmelerden bahsettiğimizde hukuki kavramlardan söz etmiş oluyoruz.

Bu kavramlarında dünya görüşleriyle ve materyalist seküler değerlerle ilgili olduğunu bilmeliyiz. Bu kavramlar zaman zaman bizim için bir çözüm yolu gibi görünebilir. Fakat bunların hangi değerler bağlamında söylendiğini, ortaya konulduğunu analiz etmeden, teşhis etmeden o kavramlara dayanarak bir söylem üretmemize değineceğim.

Şu ayeti tekrar hatırlarınıza getirmek istiyorum. Cenab-ı Allah ‘‘Bakara Suresi’’nde diyor ki; ‘‘İnsanlardan öyle kimseler vardır ki; onun dünya hayatına ait sözü hoşunuza gider. Ve o kimse kalbinde olanı Allah’ı şahit tutar, hâlbuki o düşmanların en amansız olanıdır. O iktidara geldiğinde yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye koşar.’’

Ben gerek hukuki metinleri incelerken, gerek kadın haklarına ilişkin söylemleri analiz ederken o kadar sık hatırıma geliyor ki bu ayet; çünkü söylenenler gerçekten kulağa hoş geliyor.

Mesela eşitlik, özgürlük, diyalog, hoşgörü hoş kavramlardır. Bütün bu kavramların içerisine sindirilmiş, sızdırılmış o kadar virüsle karşılaşıyoruz ki; hukuki metinlerde duran kavramlar; hani çilingir sofrası kuranların çok söyledikleri bir söz vardır. Rakı için derler ki ‘‘Bu meret şişede durduğu gibi durmaz.’’ **Bu kavramlar da hukuki metinlerde durduğu gibi durmaz.**

Toplumsal hayata yansdıklarında çatışma, kavga, fuhuş, boşanmaların ve çocuk istismarının arttığını görürsünüz. Ve çok ilginç bir şekilde bu kavramların sorunları önleyeceğini iddia ederler. Dolayısıyla biz bu tür metinleri okurken özellikle batı medeniyetinin değerler çerçevesinden üretilmiş kavramlarla konuşurken bu ayeti sık sık hatırıma getirmeliyiz.

Onlar konuşurken güzel konuşurlar, kulağımıza hoş gelecek şeyler söylerler, toplumu ıslah edeceklerini, kadınları, çocukları koruyacaklarını söylerleri, ama bir de bakarsınız ki, kadınlar darmadağın olmuş, çocuklar darmadağın olmuş, toplum birbirine girmiş.

Üniversitede siber zorbalıktan tutun da madde bağımlılığına kadar tüm bu semptomları öğrencilere araştırmaları için veriyorum. Dünyanın her bir tarafında Türkiye de dâhil olmak üzere bu sorunların

arttığını ortaya koyuyorlar. Bizim ülkemizde ve diğer coğrafyalarda bu sorunlar ciddi bir şekilde artış gösteriyor.

Bir örnek vermek istiyorum; 1952 yılında psikolojik hastalıkların tanımlandığı **DSM** (Diagnosticand Manual Statistical of MentalDisorder/Akıl Bozuklukları Teşhis ve İstatistik Elkitabı) isimli kitap ilk yayınlandığında, 26 tane psikolojik hastalık vardı. 1994'te 4.versiyonu yayımlandı, 394 tane hastalığa çıktı. 2012'de DSM 5'te yayımlanmış 500' e yakın psikolojik hastalık var. Bunda bir tuhafılık yok mu diye sormamız gerekiyor. Bize söylenen şuydu: eğitim düzeyimiz arttıkça psikologlarımızın, psikolojik danışmanlarımızın, rehber öğretmenlerimizin, psikiyatristlerimizin sayısı arttıkça bu konularda bir azalma görmemiz gerekiyor. Ama biz şu an barış denilerek savaşların yapıldığı, özgürlük denilerek tutsaklıkların arttırıldığı ve sağlık denilerek hastalıkların yaygınlaştırıldığı bir dünyada yaşıyoruz.

Ben çok uzun zamandan beridir Amerika'yı inceleyen, AB üyesi ülkeleri inceleyen bir kardeşiniz olarak söylüyorum, Türkiye şu anda çok ciddi bir şekilde aile ve kadın üzerinden kuşatılmış durumdadır. Bu kuşatmanın ana çerçevesini elbette ki hukuki metinler oluşturuyor.

Amerika, 1920'li 1930'lu yılların başında bir kızı baştan çıkartmanın ağır para cezası ve hapis cezasıyla cezalandırıldığı, bir kızla cinsel ilişkiye girmenin 18 eyalette cezasının ölüm olduğu, kürtajın yasak olduğu, bütün kanunların aile merkezli olarak yapılandırıldığı, kadınların % 85'inin ev hanımı olduğu bir ülkedeydi. Ta ki 1950'li yıllara girinceye kadar...

Alfred Kinsey 20. yy'ın ahlakını değiştiren bir adamdır ve 20. yy'ın en önemli adamlarından birisi olarak kabul edilir.

1948 ve 1953 yıllarında yaptığı iki bilimsel araştırmaya dayanılarak Amerikan hukuk sistemi değiştirilmiş ve pedofili ve bugün LGBT dediğimiz yapılar da dâhil olmak üzere her türlü ahlak dışı unsur meşrulaştırılmıştır.

Nasıl olmuştur burayı anlatacağım, çünkü bugün Türkiye'de yaşanan şey de budur. Aşamalara dikkat etmemiz gerekiyor. Önümüze önce bilimsel araştırmalar, bir takım veriler koyuyorlar, bu verilere dayanarak kanunlar değişiyor, bu verilere dayanarak genelgeler oluşturuluyor, ulusal eylem planları oluşturuluyor, bu aşamayı bir formül halinde de göstereceğim size **anahtar nokta hukukun değişmesidir.**

Çünkü bir şey yasal bir mevzuat kazanmışsa, bu her ne olursa olsun; yaygınlaşma eylemine girer.

Bunun arkasındaki mantık çok basittir. Çünkü herkes bunu teorik olarak açıklamasa da başındaki devletin kendisini koruyacağına inanır. Herkes bilim adamı değildir bunları oturup araştırın. Biz

milletvekilleri seçiyoruz, parlamentoya gönderiyoruz onlar yasa yapıyor, bizi koruyacaklarını düşünüyoruz.

Mesela biz 14 yaşındaki bir çocuğa “niçin iddia oynuyorsun?” diye sorarak çeşitli röportajlar yapıyoruz. Çünkü bugün Türkiye’de 18 yaş altındaki çocukların % 52’si şans oyunları oynuyor. Çocuk bana diyor ki; “**Zararlı olsa burası açık olur mu?**”. Bu insan fitratının sorduğu çok temel bir sorudur. Zararlı olsa bu legal olur mu? Devlet buna izin verir mi? Basit bir mantıktır. Çok derin etkilere sahip olan bir mantıktır. Kendi davranışı için toplumunun üst mekanizmasının yasallığına dayanır.

Bu girişten sonra seminerde uluslararası sözleşmelerden bahsedeceğim:

Aile ve kadın alanında çocuk alanında yasalarımızı, meclise gönderdiğimiz milletvekilleri ne kadar çıkarıyor, ne kadar onların iradesiyle çıkarılıyor bu bir soru işaretidir. Bu yasaların üstünde hatta anayasanın üstünde bir metin olduğunu göreceğiz. Ve Türkiye’de çıkarılan aile, kadın üzerinde çıkarılan yasaların milletvekillerimizin ve bizim irademizle çıkarılmadığını bunun dünyada ve Türkiye’deki çok küçük bir grubun/ekibin lobcilik faaliyetleri sonucunda çıkardığını göreceğiz.

Birileri bize bugünkü yaşadığımız toplumsal hayatı tebliğ edip buna inandırmıştır ondan sonra kanun konulmuş ve kanunlar çerçevesinde toplumsal yapı yavaş yavaş inşa edilmiştir.

Türkiye’nin burada uluslararası sözleşmelere ilişkin zemin hazırlayan önemli tarih ve organizasyonlarını size anlatacağım. Türkiye’nin taraf olduğu belge ve sözleşmelerden bahsedeceğim. Uluslararası sözleşmeler hukuki metinler hiyerarşisindeki yerini gösteren anayasanın 90. Maddesi’nin biraz tarihsel bir arka planıyla açıklama yapacağım.

Uluslararası sözleşmelerdeki eşitlik, ayrımcılık ve şiddet gibi anahtar kavramları soyut tanımlar olarak değil operasyonel tanımlar olarak ele alacağız.

Operasyonel tanımlar dediğimizde davranış düzeyinde görebiliyoruz. Ve İstanbul Sözleşmesi’nin analizini yapacağız. CEDAW sözleşmesi süreci ile ilgili bilgi vereceğim. Önümüzde çok önemli uluslararası belgeler var. Bunlardan birincisi kadın hareketlerinin, anayasamız dedikleri CEDAW’dır.

CEDAW; Türkiye tarafından 1985 yılında imzalanan, 1986 yılında 15 ve 16. Maddesine çekince konularak imzalanmış, 1986 yılında yürürlüğe girmiş, 1999 yılında da 15 ve 16. Maddelerindeki çekinceler kaldırılmış ve 2002’de yürürlüğe giren yeni Türk Medeni Kanunu’nun altında yatan değişimin temel metnidir.

Biz bugün “Evlilik yaşını niçin 18’e çıkardık?” bunun cevabını bulmak istiyorsak buradaki sosyal talep nerde önce bunu aramalıyız. Bu CEDAW etkisiyle oluşmuş bir süreçtir. Burada kadın hareketlerinin rolüne de değineceğiz.

Bizim yaptığımız STK'cılığı kesinlikle masaya koyup sorgulamamız gerekir.

Biliyorsunuz Kuran'da hasene kavramıyla salih amel kavramı farklı şekilde tanımlanır. İyilik dediğimiz bir şey, bir de salih amel dediğimiz bir şey var. Kuran bize diyor ki; salih amel işleyenlerden olun. Hasene nedir iyilik. İyilik; çok basit bir örnek olacak balık vermek, salih amel, balık üretmek, balık tutmayı öğretmektir.

Bunun tersinden düşünersek iyilik, sivrisineği öldürmektir. Salih amel bataklığı kurutmaktır.

Biz bugünün STK'ları olarak bataklıkla savaşmayı tercih etmiyoruz. Biz sineklerle mücadele ediyoruz. Ve sivrisineklerle mücadele ettiğimiz içindir ki bataklığı da görmüyoruz.

Faaliyet listelerimize bakarsak çok fazladır. Peki, hangisi norma dönüşüyor. Bizim Türkiye'de kural koyucu etkimiz nedir? Şunu da söylemek istiyorum ki sivrisinekleri öldürmek de iyi bir şeydir. Adı üstünde iyiliktir. Ama içimizden en azından nitelikli bir grubun bataklığa yönelmesi lazım ve arkamızdaki insanların bataklıkla yüzleşmesi için teşvik etmesi ve cesaretlenmesi lazım.

Biz bugün bilgi savaşları denilen bir savaşla karşı karşıyayız. Şeklimizle şemailimizle uğraşılmıyor artık bilgi savaşıyla karşı karşıyayız. Dünyayı hangi kavramlarla tanımladığımız önemlidir. Kavramlar üzerinden yürüyen bir savaş var. Biz kendi kavramlarımızı tanımıyoruz. Kendi kavramlarımıza ve değerlerimize yaslanmıyoruz, onların kavramlarını düşünerek kendi değerlerimizin tahkim edileceğini düşünüyoruz, yanılıyoruz bu böyle olmayacak.

Güneydoğu'da bir dernek 300 bin Kürt kadına toplumsal cinsiyet eğitimi veriyor. Ben Şırnak'a gittiğimde yolları yok, sağıma bakıyorum kadın derneği, soluma bakıyorum kadın derneği. Yanılmıyorsam Avrupa Birliği'nden hibe alarak, "Ev Merkezi Modernizasyon Projesi" diye dışarıya çıkmayan kadınlara yönelik bir proje hazırlayıp ev ev dolaştılar. Burada 25 yıldır bir kadın üzerinden yapılan bir dönüşüm var.

Bu uluslararası metinlerin arka planını anlamak için şöyle bir kısa panorama sunayım. 1946 yılında "Kadının Statüsü Komisyonu" kuruldu. Kadının Statüsü Komisyonu, Birleşmiş Milletler çatısında kadının statüsüne ilgisini gösteren önemli bir adımdır.

1975 yılı Birleşmiş Milletler tarafından "Kadın Yılı" ilan edildi ve aynı yıl Meksika da **1. Dünya Kadın Konferansı** düzenlendi.

CEDAW 1981 tarihinde yürürlüğe girmiş bir anlaşma. CEDAW 30 maddelik bir sözleşme fakat içerikle ilgili maddeler 16 maddedir. Sözleşme kadınlara yapılan her türlü cinsiyet ayrımcılığını ortadan kaldırmak, kadın haklarını korumak amacıyla yönelik esas standartları bir araya getiren ve bağlayıcı niteliği olan en önemli İstanbul sözleşmesinin daha yeni olması sebebiyle uluslararası anlamda en önemli belgedir. Yani bugün feminist hareketlerinin, kadın hareketlerinin anayasamızdır

dedikleri uluslararası bu metin-1975'teki **1.Dünya Kadın Konferansı** bir ürünü olarak, 1979 yılında ortaya çıkmıştır.

2. Dünya Kadın Konferansı 1980 yılında Kopenhag'da düzenlendi. 5 yıllık süreç değerlendirildi ve yetersiz bulunduğu görüldü. Özellikle bu konferansların hepsinin de ana temaları eşitlik, kadının sosyal, siyasal, ekonomik yaşama daha etkili ve erkeklerle eşit hakka katılmasıdır.

3. Dünya Kadın Konferansı 1985'te biraz sorunlu bir şekilde düzenlendi. 157 ülke katıldı. Kadının ilerlemesi için stratejiler bu konferansta dile getirildi.

4. Dünya Kadın Konferansı Pekin'de yapıldı. Bu konferans önemli bir konferanstır. Birleşmiş Milletler tarafından bir Pekin deklarasyonu bir de "Eylem Platformu" kabul edildi. Eylem Platformu çok ayrıntılı bir metindir.

- Bizim taraf olduğumuz önemli sözleşme ve belgeler:

İstanbul Sözleşmesi imzalanana kadar CEDAW çok daha önde bir sözleşmeydi. Fakat İstanbul Sözleşmesi ile birlikte bu metine ön plana çıktı.

Uluslararası sözleşmelerin hukuki metinler hiyerarşisindeki yeri en üsttedir.

Önemli olan nokta şurası usulüne göre yürütmeye koyulmuş Milletlerarası Anlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında 149. ve 151. Maddeler gereğince iptal ve itiraz yolu kapalıdır demek istiyor. Yani **anayasaya aykırılığı gerekçesiyle uluslararası metinlerin iptal ve itiraz davası açılmaz.**

1961 Anayasasının da 65. Madde dizayn edilirken, 3 tane tasarı hazırlanıyor. 3 tasarının 3'ünde de siyasal bilimler tasarısı, temsilciler meclisi tasarısı ve ön tasarı var. Aynen okuyorum "Anayasaya aykırı" iddiasıyla anayasa mahkemesine başvurulamayacağına ilişkin hüküm bu 3 tasarının hiç birinde yoktu. Diyor ki; biz bir uluslararası anlaşmayı imzalamadan önce, yürürlüğe koymadan önce bir komisyon oluşturun, bir anayasaya uygunluğunu ön denetimden geçirin. Anayasamıza uygun değilse hangi maddesine şerh koyacağız hangi maddesine çekince koyacağız, imzalayacak mıyız imzalamayacak mıyız ona göre belirleyelim diyor ve 1961 anayasasında bu kaldırılıyor.

Milli Birlik Komitesi 65. Maddeye son şeklini verdikten sonra anlaşmaları onaylanmadan önce Anayasa Mahkemesince anayasa uygunluk denetiminden geçirilmesine dayalı hüküm metinden çıkarılmıştır. Bu yol bugün de hala kapalıdır. Hatta bugünkü durumumuz buradan daha dramatiktir. Çünkü 2004'te bir yasayla anayasanın 90. Maddesine bir cümle girmiştir. O kritik bir cümledir. Kanun hükmündedir. "Anayasaya aykırılık gerekçesiyle dava açılmaz. "

Bu maddeye hiçbir zaman dokunulmadığı gibi 2004 yılında Anayasanın 90. Maddesi'ne bir ek yapılıyor; usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası

anlaşmalarla, kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek olumsuzluklarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır.

Buradaki kritik cümle şudur: Temel Hak ve Özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerle, mesela diyelim, balıkçılığa ilişkin birçok uluslararası sözleşme var ama CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi temel hak ve özgürlüklere ilişkin sözleşmeler olduğu için bu cümle o sözleşmeler için önem arz eder. Eğer senin hukukunda bir çatışma söz konusu olursayalarında bir çelişki söz konusu olduğunda yasaların uluslararası anlaşmalara uygun olmalıdır ve ama bir problem söz konusu olduğunda buraya bakacaksın diyor.

Burada size başka bir şey soracağım. Türkiye kaç uluslararası sözleşmeye imza atmıştır? Ben inceledim. 15.000'e yakın uluslararası sözleşmeye imza atmışız. Bunların içerisinde bizim açımızdan çok önemli olan insana ilişkin, insanı tanımaya, biçimlendirmeye ilişkin sözleşmeler var. Bu sözleşmelerin bugün sizin hayatınıza çok doğrudan etkilerinin olmaması zamanla ilgilidir. Bunlar yavaş yavaş toplumsal hayatta da karşınıza çıkacaktır.

CEDAW bizim mücadele alanımız, mücadele alanımızı iyi okumalıyız.

2. İstanbul Sözleşmesi, Pekin Deklarasyon Eylem Platformu ve Birleşmiş Milletler'in 1993'te Viyana'daki "Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Bildirgesi" de dâhil madde madde okumalıyız. Bunları da aramızda tartışmalıyız.

Ama İstanbul Sözleşmesi daha ciddi maddeler taşır. Biz CEDAW'la ilgili bir rapor hazırladık. Aile Akademisi'nin sitesinde var. Kadınlara karşı ayırım, kadın hak ve fırsat eşitliği, kadın hakları, erkeğin ya da kadının kalıplaşmış davranış rolleri, bu kavramlar bize göre sözleşmenin anahtar kavramları. Bunlar çok nötr kavramlar gibidir. Bunların iş hayatına ev hayatına, sizin kocanızla, benim eşimle ilişkiye çok ciddi yansımaları olacaktır.

Madde 2: Diyor ki; taraf devletler kadınlara karşı her türlü ayırımı kınar tüm uygun yollardan yararlanarak, kadınlara karşı ayırımı ortadan kaldıracı bir politika izlemeyi kabul eder. Kadın ile erkek eşitliği ilkesinin kendi anayasalarına ve diğer ilgili yasalara henüz girmemişse dâhil etmeyi ve yasalar ile diğer yollarla bu ilkenin uygulanmasını sağlarlar. Kadın haklarının erkeklerle eşit temelde himayesinin yetkili ulusal mahkemelerle ve diğer kuruluşlarla kadının her türlü ayrımcılığa karşı etkin bir şekilde kurulmasını sağlamayı taahhüt ediyoruz.

Madde 5: Kadın ve erkeğin kalıplaşmış rollerine dayalı önyargı, geleneksel ve diğer bütün uygulamaların ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla kadın ve erkeklerin sosyal ve kültürel alanda davranış kalıplarını değiştirmek.

Bu Şu demektir; sen böyle kalamazsın, kadın ve erkek olarak senin değerlerinin, kültürünün, dininin tanımladığı bir takım Şeyler varsa bunların deęiŐtirenedeęim diyor. Ve sende değiştirmek için gerekli yasal önlemini alacaksın.

Kadın ve erkeğin rolleriyle ilgili kalıplaşmış kavramların eğitimin her Őeklinden ve kademesinden kaldırılması lazım. Bu amaca ulaŐılması için karma eğitim ve diğer eğitim Őekillerinin teşvik edilmesi, özellikle ders kitaplarının ve okul programlarının yeniden gözden geçirilerek eğitim metotlarının bu amaca uygun düzenlenmesi gerekir. Bu ders kitaplarının deęiŐtirilmesiyle ilgili bir süreci yaşıyoruz, ders kitapları toplumsal cinsiyete duyarlı hale getiriliyor.

Ama burada diyor ki, karma eğitimi teşvik edeceksin. Bizim bununla ilgili bir sorunumuz yok. Biz belirli ilkelere dikkat ettiğimiz sürece kadın ve erkek birlikte eğitim görebilirler diyoruz.

Ama bunu bir yasayla dayatmayı fark edebiliyor musunuz? Mesela ben bir kadını ve kadınların kadınlarla eğitim görmesini daha uygun görüyorum. Sen ne karıŐyorsun sana ne, ama diyor ki hayır böyle yaparsan kadın erkek ayrımcılığı olur. Buradan ayrımcılığı nasıl ıkartıyorsun? Yoksa burada daha başka amaçladığımız bir Şey mi var?

KiŐisel fikrimi söylüyorum; bana göre kızlarla erkekler beraber eğitim alabilirler. Belirli ilkelere dikkat etmek lazım Bu bir tercih meselesidir. Bir de Şöyle düŐünün bu metin anayasanın üstünde olacak.

Uluslararası kelimesi maalesef dünyada üç beŐ tane ülkeyi ifade ediyor. Hatta tek bir kültürü ifade ediyor. Bu hepimizin kültürü oluyor.

Mesela Dünya Ekonomik Forumu tarafından her yıl yayınlanan ‘‘Toplumsal Cinsiyet EŞitliği İndeksi’’var. Dünyadaki lkeleri toplumsal cinsiyet eŐitlięine göre sıralıyoruz. Biliyorsunuz İskandinav lkeleri burada en yukarıdalar. (2012’de 1. İzlanda, 2. Finlandiya, 3. Norveç, 4. İsveç.)

Türkiye’de toplumsal cinsiyet eŐitlięine ilişkin ulusal programlara bakarsanız, eğer büyük Őirketleri görürsünüz. Yani bunun ekonomiyle iliŐkisi çok güçlüdür.

Biz kermes yapıyoruz, ocuk giydiriyoruz, yanlış anlaŐılmasın kesinlikle bunları kmsemiyorum. Ama biz bunlarla uęraŐırken ne kafamız hukuki bir metni incelemek için bir zaman bulabiliyor, ne enerjimiz kalıyor. Sonrada sitelerimizde bunları yayımlıyoruz. Bunları yaptık. Güzel, bir Şey demiyorum. Tekrar söylüyorum. Ama kuralı sen koymuyorsun.

2002 yılında Türkiye’nin imzaladığı CEDAW ihtiyari protokolü var.CEDAW Komitesi sözleŐmedeki maddelerin taraf devletler tarafından yeteri kadar uygulanmadığını çeşitli denetçiler tarafından denetlenmesi ve bu noktada ilgili ülkeye ilişkin yapılan itirazları karara bağlamak için bir komite oluŐturuldu. Biz Türkiye olarak CEDAW’a imza hususunda iki içinde bir rapor ve gölge rapor

veriyoruz. Bu gölge raporda amaç şu; devlet taraf olduğu için maddeye uymadığı halde uyuyormuş gibi yapabilir ya da bazı problemleri gizleyebilir. Dolayısıyla bazı STK'lar tarafından gölge raporlar sunuluyor ve bunlar çok ciddiye alınıyor. CEDAW'a ilişkin hazırlanan gölge raporları internetten takip edebilirsiniz. Bizim buralarda ne kadar olup olmadığını da görebilirsiniz.

İstanbul Sözleşmesi:“Kadınlara yönelik şiddet ve bunlarla mücadeleye ilişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”.

7 Nisan 2011 tarihinde İstanbul'da imzalandığı için İstanbul Sözleşmesi ya da İstanbul Konvansiyonu olarak isimlendiriliyor. 7 Nisan 2011 tarihinde kabul ediliyor. 11 Mayıs 2011 tarihinde Türkiye ilk imzacısı, 25 Kasım 2011 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 246 kabul 1 çekimser oyla hiç hayır oyu yok, kabul ediliyor. 29 Kasım 2011 tarihinde Resmi Gazetede yayımlandı. 1 Ağustos 2014 tarihinde de yürürlüğe girdi.

İKADDER Yönetim Kurulu Başkanı Funda Akyol “ geçen hafta İstanbul'da ‘Pekin +20’ kapsamında küresel olarak şiddetle mücadele programı yapıldı. Sayın Başbakanımız Ahmet Davutoğlu açılışını yaptı. Açılış konuşmasında imzalamaktan gurur duyduğum İstanbul Sözleşmesi diye bir atıf yaparak sunumunu gerçekleştirdi.”

Kanunların, genelgelerin ve yönetmeliklerin öncelikle bir tanımlar bölümü olur, o kanunda geçen kavramları tanımlar. İstanbul Sözleşmesini esas alarak 2012'de 6284 sayılı Aileyi Koruma ve Kadına Şiddeti Önleme Kanunu çıkarıldı.

Yasada yer alan “Kadınlar kelimesi 18 yaşın altındaki kız çocuklarını da kapsar” diyor. Ben çeşitli avukatlara akademisyenlere bu konuyu soruyorum. Bu tanım çok önemlidir ve bana göre potansiyel bir pedofili anlamı taşır.

Bizim kanunumuz 2. Maddesinde diyor ki; bu kanun İstanbul sözleşmesi esas alınarak hazırlanmıştır. Bizim 6284 sayılı kanunumuz İstanbul Sözleşmesi esas alınarak hazırlanmış ve kendi içinde de açıkça ifade ediliyor. Kanunda şiddet nasıl tanımlanıyor. Biz 2014 yılının Mart ayının Türkiye'de ve dünyada kadına şiddet diye bir araştırma yayınladık.

Şiddet, kişilerin cinsel fiziksel ve ekonomik açıdan zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel hareketlerin buna yönelik tehdit ve baskıyı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren toplumsal kamusal veya özel alanda meydana gelen fiziksel cinsel psikolojik sözlü veya ekonomik her türlü tutumlu davranışı içeriyormuş. Şimdi size sorayım bu tanımda dikkatinizi çeken bir şey var mı? İhtimali nasıl hesaplayacaksınız?

Şimdi hayâ, edep, namus kavramları soyut kavramlar diye Türk Ceza Kanunundan çıkardılar. Diyor ki, eğer bir davranışın, şiddet olma ihtimali varsa o da şiddettir. Burada görülüyor ki olasılık üzerinden ihtimal üzerinden bir şiddet tanımı yapılmış.

Bir defa bu madde masumiyet karinesine terstir. Biliyorsunuz, kadın şiddete uğradığına dair bir beyanda bulunduğu beyan esas kabul ediliyor. Delil ya da belge aranmıyor. Hemen koruma tedbiri çıkarılıyor. Yani zanlıya ilişkin yaptırım hemen uygulanıyor. Beyana dayalı olarak uygulanıyor.

Dünyadaki kadın cinayetlerine örnek olarak;

En büyük problemimiz şu: alkolden, zinadan, fuhuştan, kötü şeylerden şikâyetçiyiz ama bunları var eden değerleri Türkiye’de önemli yapan süreçleri destekliyoruz, ya da bu süreçleri göz önüne almıyoruz.

YÖK 2015 Mayıs ayı itibariyle Toplumsal cinsiyet eşitliği dersini üniversitelerde zorunlu / seçmeli olması kararını aldı. Öncelikle zorunlu yapılamıyorsa seçmeli olması konusunda karar aldı. Toplumsal cinsiyet eşitliği ile ilgili bize birkaç hafta önce bir yazı geldi.

Aile içi mücadele el kitabından aldığım bir madde şöyle, şiddet gördüğünüzü ispatlamak zorunda değilsiniz. Kanunun uygulanması sadece fiziksel şiddete yönelik değildir, bütün şiddet türlerini kapsamaktadır. Biz maalesef olayı dramatik yönüyle ele alıyoruz. Çünkü gerekçe olarak o gösteriliyor. Ama diyor ki, birisi sana nereye gidiyorsun diyemez bu da şiddettir. Ve bundan dolayı bir müracaatta bulunursanız işleme alınacaktır diyor. Şuraya dikkatinizi çekiyorum 2012-2015 kadına şiddet Ulusal Eylem Planı 60 bin öğretmene eğitim verildi. Geleneksel olmayan imajlarını yaydığı eğitici ve sosyalleştirici ortam oluşturmak amacıyla Milli Eğitim Bakanlığı tarafından eğitim verildi

Judith Reisman ben bu kadını ömrüm yettiği sürece Türkiye’de anlatmaya çalışacağım. Bu kadın çok mutlu bir ailede büyüyor. 1966 yılına gelinceye kadar da çok güzel bir hayatı var. 2 tane çocuğu var. 1966 yılında 10 yaşındaki kızına tecavüz ediliyor. Hayatı değişiyor ondan sonra.

Kendisi televizyonlarda çocuk programı yapıyor. Müzikle de uğraşiyor. Bir taraftan kendisi ayakta durmaya çalışıyor bir taraftan kızını ayakta tutmaya çalışıyor. Olayı çok fazla kimseyle paylaşmıyor. Bir gün teyzesine durumu anlatıyor. Teyzesi diyor ki; niye tecavüzcülere kızılıyorsun. Belki kızın kendisi istemiştir diyor.

Aradan birkaç hafta geçiyor. Bu sefer üniversiteden bir arkadaşını arıyor. Ona anlatıyor bu olayı. Teyzesinin söylediği cümlenin nerdeyse aynısını söylüyor. Belki kendi kızın istemiştir diyor. Anlam veremiyor yine. Bu olaylar 1960’lı yıllarda oluyor. Olayın üstüne gidiyor.

Amerika’da bazı pornografik edepsiz dergiler var. O yıllarda çocuk resimleri çok bol bir şekilde yayımlanıyor. Tamamen pedofilik boyutu olan dergiler. Bunlara ilişkin bir sunum yapmak üzere Kanada’ya gidiyor. Kanada’da sunumunu yapıp dönerken yanına bir tane Kanadalı psikolog geliyor. Bu sorunların kaynağını öğrenmek istiyorsan- eline bir kitap veriyor -bunu oku diyor. Kadın nedir bu kitap diye soruyor. Adam; Alfred Kinsey tarafından 1948’te yayınlanan erkekte cinsel davranış, 1953’te yayınlanan kadında cinsel davranış araştırmalarını anlatan bir kitap. Kitabın orijinalini değil

araştırmayla ilgili kitap okuyor. Kitapta 40 yıllık mücadele tarihi başlıyor aslında kendisi farkında değil. Bu konuyla ilgili onlarca çalışma yapmış. Araştırmayı okurken tablo 34 diye geçen bir vakayla karşılaşılıyor. Gözlerine inanamıyor çünkü dönemin en önemli bilimsel araştırmasında bebeklerin orgazm süreleriyle ilgili tablolar var. Bu deneysel bir çalışma. Gözlerine inanamıyor. Bu bir yalan olabilir diyerek araştırmanın orijinalini buluyor kütüphaneden. Oraya geliyor ve tablo 30 34 arasında bebeklerle ilgili yapılan çalışmaların istatistiklerini görüyor. Bu adam 317 tane çocukla deneysel çalışma yapıyor, 20 küsur tanesi 0-1 yaş arası, 5 aylık çocuklar var ve bu çocukların kızarma, ağlama, tepinme gibi davranışları orgazm belirtisi olarak gösteriyor.

Araştırmada toplam 18.000 kişiyle görüşülüyor. Bu araştırma bugün sahte araştırmalardan birisi olarak kabul edilir. Çünkü araştırmada görüştüklerikişilerin 4000 tanesi cezaevlerindeki tecavüz suçluları. Bunlar tabi sonradan ortaya çıkıyor. İstatistiklerle ilgili çok ciddi yanıltmalar var. Araştırmayı Time Dergisi kapak yapıyor.

Araştırmanın sonuçları;

Amerika'da evlilik öncesi cinsel ilişki yasakken ve Erkeklerin % 85'inin evlilik öncesi cinsel ilişki kurduğunu, fahişelik yasakken % 69 unun faîşelerle birlikte olduğunu, zina yasakken, % 50 sinin zina yaptığını, çocukların %100 ünün doğumdan itibaren cinsellik taşıdığını bu yüzden çocukların erken yaşta okullarda cinsel eğitim dersi görmeye ihtiyaçlarının olduğunu savunmaktaydı.

Ondan sonra hukukçular toplandılar dediler ki; eyaletlerde farklı farklı hukuk sistemleri uygulanıyor ve bizim hukuk sistemimiz gerçeklerimize uygun değil. Yani bu standart hukuk sistemi getirilmesiyle ilgili bir çalışma başlattılar ve bu çalışmayı da Rockefeller Vakfı destekledi.

Bu değişimden sonra: Şiddet suçları 1950 ve sonrasında % 993 oranında şiddet suçları arttı, tecavüz % 340 arttı, çocukların cinsel istismarında % 15.866 artış oldu. **Neden?** Çünkü çocukların bir cinsel obje olarak görülmesi legalleşti.

Benim anladığım kadarıyla bu süreç şöyle işletiliyor önce bir **hedef** belirliyorlar. Diyor ki, önce aileyi yok etmemiz lazım ama insanlara aile kurmayın diyemezsiniz. Bunun çok daha rafine bir yöntemle yapılması gerekiyor. Çarpıtılmış bir sanal gerçeklik oluşturuluyor, abartılmış, sarkıtılmış, oynanmış verilerden bahsediyorum. Sonra çarpıtılmış gerçek popülerleştiriliyor.

Bizim âlimlerimiz, siyasilerimiz bütün bu süreçlerde sorumludur. Âlimlerimiz “kadınların kaş alması günahmıdır değilmidir?” gibi meseleleri tartışırken başkaları çocuklarımızın geleceklerini karartıyorlar.

Ufak meselelerle meşgul ediliyoruz, ayrıştırıyoruz; şu tarikat bu tarikat diye.

STK'ların nasıl çalıştığına dair uluslararası bir örnek daha göstermek istiyorum. 2012 yılında yanılmıyorsam 26 Ekim tarihinde 3 tane trans, polis mukavemet ediyor.

Bunlar yol kenarlarında fuhuş yapıyorlar, polisler müdahale ederek tutukluyor. Ve bunlar cezaya çarptırılıyor.

6 tane uluslararası LGBTörgütü birlikte hareket ediyorlar.(ILGA Birleşmiş Milletler'den danışmanlık statüsü almıştır. ILGA'nın içinde pedofilik örgütler de olduğu için danışmanlık statüsü daha sonra askıya alındı.)

Olaydan birkaç gün sonra bu örgütler; bunları serbest bırakın, bu cinsel ayrımcılıktır diyor. Tepkinin hızını görüyoruz. Yani reflekse bakın bu çok önemi bir şey. Türkiye'de kendisiyle alakalı bir şey oluyor hemen en üst düzeyde tepki veriyorlar.

- Aile politikaları yasal mevzuat ve kanuni süreçler dikkatli bir şekilde takip edilmeli ve önleyici muhalefet oluşturmalı,
- Türk medeni kanunundaki aile ve değerlerimiz merkezli olmayan maddeler incelenmeli ve aile değerlerimiz merkezli öneriler getirilmelidir.

Yapılacak şeylerin odak noktasında şu olması gerekir. Bizim toplumsal inşa süreci yani sosyal inşa sürecini var eden mekanizmalara odaklanmamız lazım.